

**FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTER
IGAZSÁGÜGY-MINISZTER**

72.346/6/2005.

Tervezet

**Előterjesztés
a
Kormány részére**

**az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény
módosításáról**

Budapest, 2005. december

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

I. Tartalmi összefoglaló

Az Európai Unióhoz történt csatlakozásunk és a hazai közigazgatási reform együttesen megkövetelik az erdészeti igazgatás korszerűsítését, amelynek során szükség van a szolgáltató típusú, ügyfélbarát közigazgatási gyakorlat továbbfejlesztésére. Ezt elsősorban az ország erdészeti politikáján alapuló, azt tükröző ágazati jogi szabályozáson keresztül lehet megvalósítani.

Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: erdőtörvény) módosításának tervezete a következő három fő területre összpontosul:

- az EU Erdészeti Stratégiájában foglaltak végrehajtására és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 2005. szeptember 20-i, 1698/2005/EK tanácsi rendeletben megfogalmazott új erdészeti intézkedések bevezetésére;
- a hazai erdőtulajdonosok, erdőgazdálkodók esélyegyenlőségének megteremtésére és a magán-erdőgazdálkodás működőképességének javítására;
- az erdészeti szakigazgatás munkájának racionalizálására.

Az EU Erdészeti Stratégiájában foglaltak az uniós elvárásoknak megfelelően a nemzeti erdőprogramokon keresztül valósulnak meg, ezért indokolt, hogy a Nemzeti Erdőprogram készítésére és az abban foglaltak végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket törvényi szintű szabályozás rögzíti.

A 2007-2013. közötti időszakra vonatkozó közösségi rendeletben kiemelt cél a jó környezeti állapot megőrzése, fejlesztése, amelyek megvalósításához elsősorban a természetközeli erdőgazdálkodási módszerekkel végzett fenntartható erdőgazdálkodás alapul szolgál. E fogalomkör pontosításához szükséges az erdők természetességi állapotba sorolása, az egyes erdőállapotok közötti átmenetet, fejlődést biztosító erdőgazdálkodási módszerek meghatározása, a kapcsolódó szakmai szintű szabályozások korrekciója. Az agrár-erdészeti rendszerek bevezetésével kapcsolatban felmerült az erdei legeltetés lehetőségének megteremtése, illetve új fás legelők létrehozásának elősegítése.

Az előterjesztés a magán-erdőtulajdonosok érdekeinek védelmére, a magán-erdőgazdálkodás hatékonyságának javítására, a jelenleg nem működő, közel 250.000 ha magánerdő gazdálkodásba való bevonása érdekében átfogó módosítást tartalmaz.

A tervezet az erdészeti hatóság és az erdőgazdálkodók közti kapcsolattartást szorosabbá, ezzel együtt egyszerűbbé kívánja tenni. Az erdőgazdálkodó nyilvántartásba vételének feltételeit egyszerűsíti, de ugyanakkor annak feltételeit pontosítja.

A magán-erdőgazdálkodás számára az Európai Unión belüli esélyegyenlőséget biztosítani kell. A nemzeti-, vagy közösségi támogatás nélkül létesített erdőkre és faültetvényekre az erdőkre vonatkozó szigorú közérdekű szabályozásnál jelentősen egyszerűbb előírásokat indokolt meghatározni.

A tervezet javasolja az erdei fafajokból álló, de más erdőkhez képest a tulajdonosi rendelkezési jog gyakorlása szempontjából nagyfokú önállóságot biztosító ún. szabad rendelkezésű erdő fogalom bevezetését. Ezeken a magántulajdonú erdőterületeken az erdőgazdálkodóval szemben támasztott közérdekű elvárások kevésbé szigorúak. A javasolt szabályozások szerepet játszanak a tulajdonosi öntudaton alapuló felelős gazdálkodási gyakorlat kialakulásában.

Az előterjesztés az erdőgazdálkodás tervezése és végrehajtása során is több egyszerűsítést tartalmaz. Az erdészeti igazgatás terheinek csökkentését jelenti az, hogy az erdőgazdálkodó üzemtervezésre vonatkozó kötelezettsége helyett az üzemterveket az erdészeti hatóság szolgáltatásként biztosítja az erdőgazdálkodók részére.

A tulajdonos erdőőrzési kötelezettségének hangsúlyozása mellett a tervezet szigorítja az erdészeti hatósági eljárást az illegális fakitermelőkkel szemben.

Az előterjesztés a birtokaprózódás megelőzését szem előtt tartva az erdőterület megosztásának kiegészítő szabályozására tesz javaslatot.

Az erdészeti hatósági eljárások speciális szabályai egyszerűsödnek a Ket.-tel összhangban, mivel a jelenlegi eljárás szerint az ügyintézés esetenként bonyolult, hosszadalmas, az ügyintézési határidők nehezen tarthatóak.

Az erdészeti szakigazgatás számára problémát jelentő terület az erdőterületek igénybevételeinek elbírálása. Egyfelől az erdőtörvényben az erdővel szembeni elvárásként fogalmazódik meg a közérdek fokozott érvényesítése, másfelől a társadalom a gazdasági fejlődés, az épített környezet bővítése, kényelmesebb tétele érdekében az erdőterületek igénybevételeire is igényt tart. A sokszor egymásnak ellentmondó közérdekű elvárások összegzése nem lehet kizárólag az erdészeti hatóság feladata, így meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy az arra hivatott szakhatóságok, állami szervek e probléma eldöntésében aktívan közreműködjenek. Ezzel kapcsolatos az erdővédelmi járulék intézményének bevezetése is, amely a termőföldről szóló törvényben foglalt hasonló intézményt tekintette példának.

Az erdőterületek csökkenésének megakadályozása érdekében megfogalmazásra került az, hogy az erdő igénybevétele esetén elsősorban csereerdősítést kell végezni.

Az erdőgazdálkodási bírságokkal kapcsolatban szakmai pontosítások történtek, illetve az eddigi túl merev bírságolási lehetőség helyett nem a büntetési jelleg és a központi bevétel emelése a cél, hanem az, hogy ez a szankció inkább visszatartó erővel

bírjon, illetve a méltányosság gyakorlása során, utólagos jogkövető magatartás esetén a bírságot mérsékelni lehessen.

A tervezet ugyanakkor az illetéktelenek által végzett illegális erdőhasználatokat hatékonyabban szankcionálja, az illegális fakitermelések veszélye miatt.

II. A kormányprogramhoz való viszony

A szabályozás elősegíti az értékelvű, cselekvő kormányzás megvalósítását, a közigazgatási reformot, mivel a 2004. évi CXL. törvényben foglalt lehetőségeket kihasználva átláthatóbbá, gyorsabbá, hatékonyabbá teszi az erdészeti szakigazgatás munkáját.

A magyar vidék versenyképességének javítását, a gazdasági stabilitás megőrzését, a területileg kiegyenlítettebb fejlődést, az agrár-szerkezetváltást szolgálja azáltal, hogy a magán-erdőgazdálkodás beindításának és működésének feltételeit javítja, továbbá a Nemzeti Erdőprogramban foglalt célok megvalósítását segíti.

III. Előzmények

A Kormány 1110/2004. (X. 27.) Korm. határozatával elfogadta a Nemzeti Erdőprogramot 2006-2015. közötti időszakra. A tervezet figyelembe veszi a kormányhatározatban kitűzött fejlesztési célok teljesítését.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvénnyel (Ket.) összhangban az erdészeti hatósági eljárásokban további egyszerűsítésekre és pontosításokra van szükség, például a szakhatósági közreműködések esetenkénti új szabályozásával. A tervezet a Ket. méltányosságra vonatkozó előírásait figyelembe véve változtat az erdészeti igazgatás által alkalmazott bírságotól merev szabályozásán.

A tervezet továbbá biztosítja az alternatív és megújuló energiahordozók elterjesztésének hatékonyabbá tételéről szóló 63/2005. (VI. 28.) OGY határozat 1.7. pontjának való megfelelést is, mert javasolja, hogy a fás szárú növényekből álló, energetikai célból létesített ültetvények ne tartozzanak az erdőkre vonatkozó közérdekű szabályozások alá. Ehhez kapcsolódóan kiegészítő szabályozást tartalmaz arra, hogy a fás szárú energiaültetvényekkel kapcsolatos hatósági jogkört nem az erdészeti hatóságok, hanem a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalok látják el.

IV. Várható szakmai hatások

A tervezet kiemelt célja a magán-erdőgazdálkodás működési feltételeinek javítása, mely egyúttal eredményezi az ott folytatott erdőgazdálkodás szakmai színvonalának emelését is. Az előterjesztés jelentőséget tulajdonít az erdészeti szakigazgatás és az erdőgazdálkodó, erdőtulajdonos közti kapcsolat javításának is, amely szintén az erdőgazdálkodás szakmai színvonalára hat vissza.

A tulajdonosi önrendelkezésnek nagyobb teret adó ún. szabad rendelkezésű erdők fogalmának bevezetése várhatóan az erdőterület növekedésére is érezhető hatással lesz. Ezen kívül az erdők természeti állapotának hosszú távra kiható jelentős javulása várható a természetközeli erdőgazdálkodási módszerek szélesebb körű elterjedésétől.

Az erdőgazdálkodási- és erdővédelmi bírságoknak a valós problémákhoz történő igazítása az erdővel szemben tanúsított erdőgazdálkodói és állampolgári magatartás javulását eredményezheti.

V. Várható gazdasági hatások

A tervezet nem érinti az erdészeti támogatási rendszer átalakítását, így annak számszerű hatását jelenleg nem lehet megadni. Az üzemtervezés megszüntetése, egyes bírságtételek változása, új bírságtételek, az erdővédelmi járulék bevezetése kapcsán mind pozitív, mind negatív irányú hatások is érintik a költségvetést, amelyek egymásra való hatása nehezen becsülhető.

VI. Várható társadalmi hatások

Az erdészeti igazgatás csak a törvénymódosítást követően lesz képes maradéktalanul teljesíteni a közigazgatási reformot. A módosítás eredményeként az ügyfelek igazgatási terhei az elvárt szintre csökkenthetők.

A bírságolás rendszerének megváltoztatása, az erdővédelmi járulék bevezetése miatt az állampolgári fegyelem javulása várható az erdők igénybevételeivel kapcsolatban.

A magán-erdőgazdálkodás működési feltételei jelentősen javulnak, illetve az erdészeti szakirányítói hálózat működése hatékonyabbá, ellenőrizhetőbbé válik.

A magán-erdőgazdálkodás terheinek csökkentése, így az Európai Unión belüli versenyképességük javítása, az osztatlan közös tulajdonban lévő erdőterületek jelentős részén az erdőgazdálkodás beindításának további ösztönzése sürgető feladat.

VII. Kapcsolódások

A tervezet az előzményekben hivatkozott jogszabályokon kívül elsősorban a készülőben lévő Nemzeti Agrár Vidékfejlesztési Tervben megjeleníthető intézkedésekhez kíván egyértelműen alkalmazható jogszabályi környezetet teremteni. Kiemelt cél, hogy az EU Erdészeti Stratégiájának bevezetését szolgáló Nemzeti Erdőprogramban foglalt fejlesztési célok megvalósíthatók legyenek.

Határozati javaslat

A Kormány megtárgyalta és elfogadta a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter és az igazságügy-miniszter előterjesztését az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatról. A Kormány elrendeli a törvényjavaslatnak az Országgyűléshez való benyújtását. A Kormány a törvényjavaslat előadójának kijelöli a földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztert.

**2006. évi ...törvény
az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény
módosításáról**

1. §

Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Evt.) 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állami tulajdonban levő és a kincstári vagyon részét képező erdő esetében e törvény rendelkezéseit az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvénynek és a Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvénynek a kincstári vagyon kezelésére vonatkozó rendelkezéseivel együtt kell alkalmazni.”

2. §

Az Evt. 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (3) bekezdéssel és a jelenlegi (3)-(4) bekezdés számozása (4)-(5) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt ágazati és ahhoz kapcsolódó más ágazatokat érintő (komplex) célok, továbbá az EU Erdészeti Stratégiájában foglalt megvalósításáról a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter), valamint az érintett miniszterek a Nemzeti Erdőprogram megalkotása, fejlesztése, közzététele és az abban foglalt feladatok végrehajtása útján gondoskodnak.

(3) Az állam a tulajdonában lévő erdők esetében az (1) bekezdés szerinti feladatainak ellátásával egyidejűleg a közérdek fokozottabb érvényesüléséről e törvényben, valamint a külön jogszabályban meghatározottak szerint gondoskodik.”

3. §

(1) Az Evt. 4. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény hatálya kiterjed:/

„*b)* a külterületen található fára, fasorra, facsoportra, fás legelőre és faültetvényre (a továbbiakban együtt: fásítás);”

(2) Az Evt. 4. §-a (2) bekezdésének *c)-g)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a bekezdés a következő *h)* ponttal egészül ki:

/E törvény hatálya nem terjed ki a faállománnyal borított földrészeket közül:/

„*c)* az üzem-, major- valamint intézmények bekerített területén lévő, ötezer négyzetméternél kisebb, vagy a fák tönél mért távolsága szerint 20 m-nél keskenyebb faállománnyal borított területre;

d) azokra az önálló földrészletként vagy alrészletként nyilvántartott karácsonyfa-, díszítőgally-, vadgyümölcs- és vessző termelését szolgáló földrészletre, melyek erdőterülettel nem, vagy legfeljebb kerületük ötven százalékát meg nem haladó mértékében határosak erdőterülettel;

e) a szennyvíz, szennyvíziszap és hígrágya elhelyezésére szolgáló fával borított területre;

f) az út, a vasút, valamint az egyéb műszaki létesítmény tartozékát képező, azzal azonos földrészleten lévő, ötezer négyzetméternél kisebb, vagy a fák tönél mért távolsága szerint húsz méternél keskenyebb faállománnyal borított területre,

g) az önálló földrészletként nyilvántartott tanya faállománnyal borított területére,

h) az energetikai célból termesztett, fás szárú növényekből álló, külön jogszabály alapján létesített ültetvényre.”

4. §

Az Evt. 5. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 5. § (1) E törvény alkalmazásában erdőnek kell tekinteni a miniszter által rendeletben meghatározott fajú fás növényekből és a társult élőlényekből kialakult életközösséget (a továbbiakban: erdei életközösség) annak talajával együtt, függetlenül attól, hogy a faállomány vagy az életközösség valamelyik más eleme átmenetileg hiányzik.

(2) Az (1) bekezdés szerinti életközösség akkor minősül erdőnek, ha faállományát ötven százalékot meghaladó mértékben a miniszter által rendeletben meghatározott fafajok (a továbbiakban: erdei fafajok) illetve azok mesterséges, vagy természetes hibridjei alkotják, és a faállomány a talajt ötven százalékot meghaladó mértékben fedi.

(3) Erdőnek minősül továbbá az a meghatározóan őshonos fafajokból és cserjékből álló (1) bekezdés szerinti életközösség, amely a talajt legalább harmincszázalékos mértékben fedi és legfontosabb szerepe a talaj, a táj és a természetes élővilág védelme.

(4) A nem erdei fafajokból álló faállományt akkor kell erdőnek tekinteni, ha az elsősorban faanyagtermelés, vagy erdészeti kutatás céljából erdőfelújításként, vagy erdőtelepítésre fordítható állami támogatás igénybevételevel létesült.”

5. §

Az Evt. 5. §-a után a következő 5/A. §-sal egészül ki:

„Evt. 5/A. § (1) Az erdőt aszerint, hogy a korábbi erdőgazdálkodás során kialakult, vagy kialakított állapota mennyire áll közel a termőhelynek megfelelő természetes erdőtársuláshoz, a körzeti erdőtervben a következők szerint kell elkülöníteni:

a) természeteshez közelálló erdő: melynek faállományát az eredeti termőhelyen természetes úton megtelepült mageredetű, a termőhelyre jellemző, őshonos

állományalkotó fő- és elegy fafajok alkotják, a faállomány szerkezete és kora többé-kevésbé változatos;

b) természetszerű erdő: olyan erdő, melynek faállományát meghatározóan az adott termőhelyre jellemző, őshonos állományalkotó főfafajokból, természetes, vagy mesterséges erdősítéssel hozták létre, többnyire egykorú és többé-kevésbé elegyes;

c) származék, és rontott erdő: többségében tuskósarjról létrejött, általában a termőhelyre jellemző őshonos, állományalkotó fafajokból álló erdő, a sarj vagy mageredetű, de elegy, illetve pionír fafajokból álló erdő, továbbá az állományalkotó őshonos fafajokból álló elegyetlen erdő;

d) átmeneti erdő: az ültetvény-, illetve ültetvényszerű erdőkől létrejött azon társulás, amelyben az őshonos, termőhelyre jellemző fafajok mesterséges, vagy természetes úton, magról történő megtelepedése a harminc százalékos elegyarányt meghaladja, illetve származék és rontott erdőkől létrejött társulás esetében e harminc százalékos elegyarányon belül meghatározóan a mageredetű állományalkotó főfajok vannak jelen;

e) ültetvényszerű erdő: idegenhonos fafajokból, mesterséges erdősítéssel, jellemzően szabályos hálózattal, legtöbbször védelmi célokat is szolgáló, illetve ezek mesterséges vagy természetes felújítása során létrejött erdők, amelyekben az őshonos fafajok részaránya a harminc százalékot nem éri el (például: fenyvesek, akácosok);

f) ültetvény erdő: idegenhonos fafajokból, jellemzően vegetatív szaporító anyag felhasználásával, tág hálózatban, meghatározott fatermékek előállítására telepített, intenzíven kezelt, rövid vágásfordulójú (legfeljebb negyven év) erdő (például: nemesített európai nyarasok, fűzesek);

(2) Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott erdők a 35. § (2) bekezdése és 44. § (3) bekezdése alkalmazásában természetközeli erdőtársulásnak minősülnek.”

6. §

(1) Az Evt. 6. §-a megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„A fásítás területének meghatározása”

(2) Az Evt. 6. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *d)* ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában: /

„*c)* fás legelőnek kell tekinteni az olyan rét- és legelőterületet, amely erdei fafajokkal a fák idős korára várható korona vetülete által egyenletes eloszlásban legalább harminc százalékban fedett;

d) faültetvénynek kell tekinteni a nem erdei fafajokkal, meghatározott fatermékek előállítására, vagy tudományos kutatás céljából, szabályos hálózattal, erdőtelepítési támogatás igénybevétele nélkül betelepített, ötezer négyzetméternél nagyobb területet [az *a)*–*d)* pontokban foglaltak a továbbiakban együtt: fásítás]”.

(3) Az Evt. 6. §-a (2)-(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Fásítás esetében e törvény rendelkezései közül csak a károsítók károsítása elleni védelméről, továbbá a 0,5 hektárnál nagyobb területre az erdő telepítéséről és nyilvántartásáról szóló rendelkezéseket - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a miniszter által rendeletben meghatározottak szerint kell alkalmazni.

(3) A természet védelméről szóló törvény szerint védetté nyilvánított egyes fa, fasor, valamint védett természeti területen lévő fásítás telepítéséhez, természetes állapotának megváltoztatásához, a természetvédelmi hatóság engedélye szükséges. A természetvédelmi hatóság az engedélyről tájékoztatja az erdészeti hatóságot.”

7. §

(1) Az Evt. 8. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában erdőterületnek kell tekinteni: /

„*a*) az erdő által elfoglalt, legalább három sor erdei fával borított, ezeröttszáz négyzetméter vagy annál nagyobb kiterjedésű földterületet - ideértve a beerdősült, valamint az időlegesen igénybe vett földterületet is - a benne található nyiladékokkal, a nem állandó jellegű erdészeti magánutakkal és tűzpásztákkal együtt;”

(2) Az Evt. 8. §-ának (2)-(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az erdő által elfoglalt, ötezer négyzetméternél kisebb és más erdőterülettel nem érintkező földterület esetén - az erdőterület igénybevételének és megosztásának szabályai kivételével - a fásításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) Szabad rendelkezésű erdőterületnek kell tekinteni az (1) bekezdés szerinti területet, amelyen erdőtelepítési támogatás nélkül telepítenek erdőt, továbbá a korábban faültetvénynek minősülő erdőterületet. Nem tekinthető szabad rendelkezésű erdőterületnek a 72. § (1) bekezdésében meghatározott csereerdősítés területe.

(4) A (3) bekezdés szerinti erdőterületre e törvény rendelkezései közül csak az erdő telepítéséről, nyilvántartásáról és a károsítók károkozása elleni védelméről szóló szabályokat kell alkalmazni. Az ingatlan tulajdonosának kérelmére, vagy egyetértésével a szabad rendelkezésű erdőterületet az erdészeti hatóság e törvény hatálya alá tartozó erdőterületként veszi nyilvántartásba.

(5) Azokra az erdőterületekre, amelyek a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény hatálybalépéséig zártkertnek minősültek, e törvénynek csak az erdő nyilvántartásáról, illetve a károsítók károkozása elleni védelméről szóló szabályait kell alkalmazni”

8. §

Az Evt. 9. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 9. § (1) E törvény alkalmazásában az erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületnek minősül, nyilvántartott művelési ágától függetlenül:

- a) az erdészeti szaporítóanyag-termelést szolgáló földterület;
- b) karácsonyfatelep,
- c) a bot, vessző, díszítőgally és vadgyümölcs termelését szolgáló földterület;
- d) a tisztás (gyepterület), a cserjés, a kopár;
- e) az állandó jellegű erdei farakodó és készletező hely;
- f) az erdészeti létesítményhez tartozó terület;
- g) a vadföld;
- h) az erdei vízfolyás, az erdei tó,

amennyiben kerületének ötven százalékát meghaladó mértékben erdőterülettel határos.

(2) Az erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló (1) bekezdés szerinti földterületnek a 65. § b), c) és d) pontjaiban foglaltak alapján történő igénybevétele esetén az erdőterület igénybevételére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) Az erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló (1) bekezdés szerinti földterületet a körzeti erdőtervben és az üzemtervben fel kell tüntetni.”

9. §

(1) Az Evt. 10. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában erdészeti létesítménynek minősül a legalább részben erdőterületen található, vagy ahhoz csatlakozó/

„c) az erdőgazdálkodási tevékenységet, így különösen az erdő védelmét, illetve az erdei haszonvételek gyakorlását, az erdő rendeltetését szolgáló műtárgy, csatorna, tározó, kerítés, erdei épület és egyéb létesítmény.

(2) Az Evt. 10. §-a a következő (3)-(9) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az erdészeti magánút és annak tartozékát képező műtárgy, továbbá - a (4) bekezdés kivételével - egyéb erdészeti létesítmény építését, korszerűsítését, értéknövelő felújítását, használatba vételét, megszüntetését az erdészeti hatóság engedélyezi. Amennyiben az építés, korszerűsítés, felújítás erdőterületen kívül más földrészletet is érint, a vonatkozó jogszabályok szerinti szakhatóság állásfoglalását is be kell szerezni.

(4) Az erdei vasút, az állandó jellegű erdészeti kötelpálya, csatorna, tározó és épület építését, korszerűsítését, megszüntetését az illetékes hatóság, az erdészeti hatóság szakhatósági hozzájárulásával engedélyezi.

(5) Védett erdőterületen az erdészeti létesítmény építéséhez, korszerűsítéséhez, értéknövelő felújításához, használatba vételéhez, megszüntetéséhez be kell szerezni a természetvédelmi hatóság szakhatósági hozzájárulását is.

(6) Az erdőgazdálkodási tevékenységet szolgáló kerítés építéséhez be kell szerezni a természetvédelmi- és a vadászati hatóság szakhatósági hozzájárulását, amelyben állásfoglalást ad a kerítésépítésnek az élőhelyek beszűkülését okozó, az élőlények szabad mozgását korlátozó hatásáról.

(7) Az erdészeti létesítmény építésének és korszerűsítésének engedélyezése során az erdőterület igénybevételére vonatkozó szabályokat is be kell tartani.

(8) Az erdőgazdálkodási tevékenységet már nem szolgáló, feleslegessé vagy rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná vált, az (1) bekezdésben foglalt erdészeti létesítmény megszüntetését az erdészeti hatóság, az ott fel nem sorolt épület és építmény megszüntetését a létesítés engedélyezésére jogosult hatóság az erdészeti hatóság kezdeményezése alapján rendeli el. A szakhatósági közreműködésre vonatkozóan a létesítésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(9) Erdészeti magánút a közforgalom számára az erdészeti hatóság szakhatósági hozzájárulásával nyitható meg.”

10. §

Az Evt. 12. §-ának (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az erdőrészlet az erdőgazdálkodási tevékenység és az erdészeti igazgatás, nyilvántartás olyan alapegysége, amely természetben összefüggő és a rajta található erdei életközösség, valamint a tartamos erdőgazdálkodási tevékenység jellemzői alapján egységesnek tekinthető.

(4) Erdészeti igazgatási szempontból természetben összefüggőnek kell tekinteni azt az erdőterületet, amelyet a település közigazgatási határa, az erdőgazdálkodás célját közvetlenül nem szolgáló más művelési ágú terület, közút, vasút, folyó vagy más, művelés alól kivett földrészlet nem szakít meg.

(5) Az erdőtagot és az erdőrészletet a (2)-(4) bekezdésben foglaltakra is tekintettel a körzeti erdőterv készítése során kell kijelölni.

(6) Az erdőgazdálkodó az erdőgazdálkodási feladatok ellátása érdekében köteles az erdejének külső és belső határvonalai főbb töréspontjaira jól látható és időtálló határjeleket elhelyezni, ezek fenntartásáról, megsemmisülésük esetén pótlásukról gondoskodni.”

11. §

(1) Az Evt. 13. §-ának megelőző címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az erdőgazdálkodó fogalma és nyilvántartás”

(2) Az Evt. 13. §-ának (2) és (8) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az erdőgazdálkodó nevét, lakcímét, (cégét), székhelyét, valamint képviselőjének nevét az erdőterület fekvése szerinti erdészeti hatóság nyilvántartásba veszi. Az erdőgazdálkodó személyében, vagy egyéb adataiban bekövetkezett változást az erdőgazdálkodó a változást követő nyolc napon belül köteles az erdészeti hatóságnak bejelenteni. Az erdőgazdálkodó felel azokért a károkért, amelyek a bejelentett adat valótlanóságából, illetve a bejelentés elmulasztásából származnak.”

„(8) Az erdőgazdálkodó az erdő körzeti erdőtervben megállapított rendeltetéseinek, az üzemmódnak megváltoztatását, valamint az erdőtelepítést és

fásítást a terület tulajdonosával kötött külön megállapodásban foglaltak szerint kezdeményezheti.”

12. §

Az Evt. 13. §-a után a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„Evt.13/A. § (1) Az erdőterület erdőgazdálkodó használatába, haszonbérletébe adása és az erdőgazdálkodó megbízása írásba foglalt szerződés szerint történik. Az erdőgazdálkodó megbízásáról és a megbízás visszavonásáról a tulajdonosok tulajdoni hányad szerint számított szótöbbséggel határoznak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben az erdőgazdálkodói nyilvántartásba vétel iránti kérelem tartalma és melléklete:

- a) nyilatkozat az erdőgazdálkodó megbízásának időtartamáról,
- b) az erdőterület ingatlan-nyilvántartási azonosítói,
- c) nyilatkozat az erdőgazdálkodó és a tulajdonos(ok) közötti elszámolást szabályozó külön megállapodás meglétéről,
- d) a 14. §-ban meghatározott erdőgazdálkodói jogok és kötelezettségek átruházására vonatkozó rendelkezést tartalmazó szerződés.

(3) Az erdő használatának jogszerűségét, mint az erdőgazdálkodói jogosultság feltételét az erdészeti hatóság az (1)-(2) bekezdésekben foglaltak alapján köteles vizsgálni. Ezzel kapcsolatban az erdészeti hatóság a kérelmezőt határidő kitűzésével szükség esetén, a kérelem beérkezését követő tizenöt napon belül hiánypótlásra szólítja fel, egyidejűleg figyelmezteti a mulasztás jogkövetkezményeire. A hiánypótlás teljesítésének elmulasztása esetén az eljárást megszünteti.

(4) Az erdőgazdálkodó nyilvántartásba vételét meg kell tagadni, ha a kérelmező:

- a) a jogszerű használatot nem igazolja, vagy
- b) az erdészeti hatóság rendelkezésére álló adatok szerint az erdőgazdálkodási szabályokat a közérdek jelentős sérelmére korábban már megsértette, ezáltal az erdő fennmaradását veszélyeztette, vagy erdőgazdálkodói mulasztása miatt az állammal szemben lejárt határidejű tartozása van.

(5) Az erdészeti hatóság az általa önálló erdőgazdálkodásra alkalmasnak minősített erdőterület kizárólagos tulajdonosát, vagy haszonélvezőjét annak kérelmére erdőgazdálkodóként nyilvántartásba veszi.”

13. §

Az Evt. 14. §-a és megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Erdőgazdálkodói jogok és kötelezettségek

Evt. 14. § (1) A nyilvántartásba vett erdőgazdálkodó az erdőgazdálkodási tevékenysége keretében jogosult:

- a) az üzemtervnek - a miniszter rendeletében meghatározott - szolgáltatási díj ellenében történő átvételére;

b) a vadászati jog külön törvényben foglalt hasznosításának kivételével az erdei haszonvételek gyakorlására;

c) jogszabály, illetőleg eltérő megállapodás hiányában az erdőgazdálkodási tevékenységgel összefüggő más hatósági, illetve bírósági eljárásban az erdőterület tulajdonosának képviselőjét ellátni.

(2) Az erdőgazdálkodó az erdőgazdálkodási tevékenysége keretében köteles gondoskodni:

a) az éves erdőgazdálkodási terv elkészítéséről;

b) az állammal szembeni pénzügyi kötelezettségek elszámolásának elkészítéséről, a befizetés teljesítéséről;

c) az e törvényben, valamint az erdészeti hatóság határozatában foglaltak szakszerű végrehajtásáról;

d) az erdő védelméről, az egyes erdőgazdálkodási munkák elvégzéséről, az ezekkel kapcsolatos bejelentésről, valamint az erdő őrzéséről;

e) az erdő közcélú funkcióinak biztosítását szolgáló tevékenység teljesítéséről, a miniszter által rendeletben meghatározott feltételek szerint.

(3) Ha állami tulajdonban levő erdő esetében az erdőgazdálkodó az erdészeti hatóság felszólítása ellenére nem tesz eleget e törvény szerinti erdőgazdálkodási kötelezettségének, vagy nincs nyilvántartásba vett erdőgazdálkodó és ezáltal az erdő fennmaradása, vagy fejlődése veszélybe kerül, az erdészeti hatóság erről a tulajdonosi jogokat gyakorló szervet értesíti. Ezzel egyidejűleg az erdészeti hatóság javaslatot tesz arra, hogy a miniszter kezdeményezze a pénzügyminiszternél a vagyonkezelő, vagy egyéb jogszerű használó személyének megváltoztatását vagy kijelölését.

„A” változat

(4) Nem állami tulajdonú erdő vonatkozásában, a (3) bekezdés szerinti erdőt veszélyeztető tevékenység, vagy magatartás esetén - amennyiben a gyors beavatkozás elmaradása esetén az erdőt helyrehozhatatlan kár bekövetkezésének veszélye fenyegeti - az erdészeti hatóság a szükséges munkákat a nyilvántartásba vett erdőgazdálkodó, vagy annak hiányában a tulajdonos(ok) költségére és veszélyére elvégezteti.

(5) A szükséges munkák elrendelésével egyidejűleg, indokolt esetben az erdészeti hatóság kezdeményezheti, hogy a miniszter - elszámolási kötelezettség mellett, a tulajdonos költségére - erdőgazdálkodó szerv kijelöléséről, vagy az erdőgazdálkodó megváltoztatásáról határozat útján gondoskodjon (továbbiakban együtt: kijelölés).

(5) Az erdészeti hatóság a miniszteri kijelölésre vonatkozó javaslata elkészítése előtt megkeresi a tulajdonos(oka)t és határidő kitűzésével kötelezi ő(ke)t erdőgazdálkodó, vagy a nyilvántartásba vett erdőgazdálkodó mulasztása esetén új erdőgazdálkodó megjelölésére. A kötelezés eredménytelen leteltét követően az erdészeti hatóság az iratokat 8 napon belül köteles a miniszterhez megküldeni.

(6) Amennyiben az iratokból kiderül, hogy a társult erdőgazdálkodásra kötelezett tulajdonosok közül egy vagy több személy az erdőgazdálkodás folytatását elvállalja, a miniszter közülük a legnagyobb tulajdoni arányrészrel rendelkező személyt jelöli ki erdőgazdálkodónak.

(7) A tulajdonosok erdőgazdálkodói szándéka hiányában a miniszter az erdészeti hatóság illetékességi területén működő, bejegyzett erdészeti integrátort, vagy állami erdészeti részvénytársaságot jelölheti ki erdőgazdálkodónak. A kijelölésről szóló határozatot minden tulajdonos részére meg kell küldeni. A miniszteri döntés ellen az ügyfél a kézhezvételt követő 30 napon belül a bírósághoz keresetet nyújthat be.

(8) Az állam a kijelölt erdőgazdálkodó részéről felmerült, igazoltan az elvégzett erdőgazdálkodási munkákkal összefüggő költségeket - elszámolási kötelezettség mellett - megelőlegezi. Amennyiben a kijelölt erdőgazdálkodó erdei haszonvételekből származó bevételei meghaladják a ténylegesen felmerült ráfordításokat, a többletbevételt a kijelölt erdőgazdálkodó az erdészeti hatóság határozata alapján köteles befizetni.

(9) A kijelölt erdőgazdálkodási tevékenységgel kapcsolatos számviteli és szakmai bizonylatokat a kijelölés visszavonását követő öt évig meg kell őrizni.

(10) A kijelölés megszűnését követően a tulajdonosokkal a minisztérium számol el. A minisztérium a kijelölt erdőgazdálkodó által befizetett többletbevételt a tulajdonosok részére kifizeti, a kijelölt erdőgazdálkodónak támogatásként folyósított többletráfordítást határozatban a tulajdonosokkal megtéríteti. A minisztérium döntése ellen az ügyfél a határozat kézhezvételét követő 30 napon belül a bírósághoz keresetet nyújthat be. Amennyiben a tulajdonosok visszafizetési kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a kijelölt erdőgazdálkodási tevékenységért a tulajdonos terhére megelőlegezett költségek behajtásáról az adóbehajtás szabályai szerint az állami adóhatóság gondoskodik.”

„B” változat

(4) A (3) bekezdés szerinti erdőt veszélyeztető tevékenység, vagy magatartás esetén, nem állami tulajdonú erdő esetében az erdészeti hatóság a szükséges munkákat az erdőgazdálkodó, illetve annak hiányában a tulajdonosok költségére és veszélyére elvégezteti.

(5) Indokolt esetben az erdészeti hatóság javaslatot tesz arra, hogy a miniszter – elszámolási kötelezettség mellett, a tulajdonos költségére - a szükséges munkák elvégzése céljából erdőgazdálkodó szerv kijelöléséről, vagy megváltoztatásáról határozatban gondoskodjon (továbbiakban együtt: kijelölés). A határozatot minden tulajdonos részére meg kell küldeni. A miniszteri döntés ellen az ügyfél a határozat kézhezvételét követő 30 napon belül a bírósághoz keresetet nyújthat be.

(6) Amennyiben a kijelölt erdőgazdálkodó erdei haszonvételekből származó bevételei meghaladják a ténylegesen felmerült ráfordításokat, a többletbevételt a kijelölt erdőgazdálkodó az erdészeti hatóság határozata alapján köteles befizetni.

(7) A kijelölt erdőgazdálkodási tevékenységgel kapcsolatos számviteli és szakmai bizonylatokat a kijelölés visszavonását követő öt évig meg kell őrizni.

(8) A kijelölés megszűnését követően a tulajdonosokkal a minisztérium számol el. A minisztérium a kijelölt erdőgazdálkodó által befizetett többletbevételt a tulajdonosok részére kifizeti, a kijelölt erdőgazdálkodónak támogatásként folyósított többletráfördítést határozatban a tulajdonosokkal megtéríteti. A minisztérium döntése ellen az ügyfél a határozat kézhezvételét követő 30 napon belül a bírósághoz keresetet nyújthat be. Amennyiben a tulajdonosok visszafizetési kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a kijelölt erdőgazdálkodási tevékenységért a tulajdonos terhére megelőlegezett költségek behajtásáról az adóbehajtás szabályai szerint az állami adóhatóság gondoskodik.”

14. §

(1) Az Evt. 15. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege és megelőző címe és alcíme helyébe a következő rendelkezések lépnek:

*/II. Fejezet/
„AZ ERDŐ RENDELTETÉSE, ÜZEMMÓD, ÜZEMOSZTÁLY
Az erdő rendeltetésének megállapítása*

Evt. 15. § (1) Az erdő rendeltetése szerint:”

(2) Az Evt. 15. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állam az erdő rendeltetéseivel kapcsolódó előírások érvényesülésének elősegítése érdekében a külön jogszabályban meghatározott módon és feltételekkel támogatást nyújt.”

15. §

Az Evt. 16. §-ának (2)-(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az erdő rendeltetéseit erdőrészenként kell megállapítani.

(3) Új erdő telepítésekor - az erdőgazdálkodó javaslata figyelembevételével - az erdőtelepítési terv jóváhagyásakor a feltételek vizsgálata alapján a rendeltetések szerint illetékes hatóság szakhatósági hozzájárulásával az erdészeti hatóság állapítja meg az erdő rendeltetését, illetve rendeltetéseit. A nemzeti hatáskörben nyújtott költségvetési támogatás, illetve közösségi támogatás igénybevétele nélkül jogszerűen telepített erdő gazdasági rendeltetésének jóváhagyását az erdészeti hatóság nem tagadhatja meg.”

16. §

(1) Az Evt. 17. §-ának (2) bekezdése a következő *k)–m)* ponttal egészül ki:

/A védőerdő elsősorban a természeti környezet, a létesítmények védelmét vagy egyéb védelmi célokat szolgálja. Ennek megfelelően védőerdőnek minősül:/

„k) az erdészeti szaporítóanyag-gazdálkodás biológiai alapjainak megőrzését szolgáló erdészeti génrezervátum;

l) a kulturális örökség védelmét szolgáló erdő;

m) a bányák biztonsági övezetében lévő, bányaszakadásos, földomlásos, földcsuszamlásos, veszélyeztetett területen lévő bányászati véderdő.”

(2) Az Evt. 17. §-a (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Védett erdőnek minősül a különleges védelmet igénylő, természeti értéknek minősülő erdő, illetőleg az az erdő, amely különlegesen alkalmas a természetközeli erdei életközösség, a biológiai sokféleség megőrzésére, valamint az erdőfejlődés kutatására, továbbá az erdőterületen lévő történelmi emlékhely területe. Ennek megfelelően védett erdőnek minősül: /

„d) a természetközeli erdei életközösség faji és genetikai sokféleségének megőrzését, fejlődésének kutatását szolgáló erdőrezervátum;”

(3) Az Evt. 17. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az erdő rendeltetését az erdészeti hatóság

a) a (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben a talajvédelmi hatóság,

b) a (2) bekezdés e) pontja szerinti esetben a vadászati hatóság,

c) a (2) bekezdés f), g) pontjai szerinti esetben a vízügyi hatóság,

d) a (2) bekezdés h) pontja szerinti esetben az építésügyi hatóság,

e) a (2) bekezdés i) pontja, valamint a (3) bekezdés szerinti esetben a természetvédelmi hatóság,

f) a (2) bekezdés j) pontja szerinti esetben a közlekedési hatóság,

g) a (2) bekezdés l) pontja szerinti esetben a kulturális örökségvédelmi hatóság,

h) a (2) bekezdés m) pontja szerinti esetben a bányászati hatóság kezdeményezésére, illetőleg szakhatósági hozzájárulása alapján; továbbá

i) a (2) bekezdés c) pontja szerinti esetben a honvédelmi miniszter,

j) a (2) bekezdés d) pontja szerinti esetben a belügyminiszter

kijelölése alapján állapítja meg.”

17. §

(1) Az Evt. 21. §-a (1)-(3) bekezdései és megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az erdő rendeltetésének megváltoztatása

Evt. 21. § (1) Az erdő rendeltetésének megváltoztatását - a 17. § (2) bekezdésének c) és d) pontja kivételével - az erdészeti hatóság engedélyezi.

(2) A tájképvédelmi, valamint a védett erdő rendeltetésének megváltoztatásához az erdészeti hatóság köteles beszerezni a természetvédelmi hatóság előzetes szakhatósági hozzájárulását.

(3) A védőerdő rendeltetésének megváltoztatására a 17. § (4) bekezdése szerinti szakhatóság döntése, illetve hozzájárulása alapján történhet.”

(2) Az Evt. 21. §-a (4) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § (4) Az erdő rendeltetésének közérdekből történő megváltoztatását kezdeményezheti”

18. §

Az Evt. 22. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 22. § Amennyiben - a gazdasági rendeltetés kivételével - az erdő rendeltetésének meghatározására, illetőleg megváltoztatására közérdekből kerül sor, az erdőgazdálkodó az ebből eredő ténylegesen felmerült termelési többletköltségének és kárának megtérítésére jogosult, melynek biztosításáról a kezdeményező szerv a rendeltetés fennállása alatt köteles folyamatosan gondoskodni.”

19. §

Az Evt. 22. § után a következő 22/A. §-sal és megelőző alcímmel egészül ki:

„Az üzemmód megállapítása

Evt. 22/A. § (1) A 41. § szerinti erdőfelújítás- és a 60. § (1) bekezdésének *d)* és *e)* pontja szerinti fakitermelés módja, alapvetően meghatározza az erdőgazdálkodás jellegét, illetve e törvény alkalmazásában üzemmódját, ezért az erdő rendeltetése, faállományának szerkezete, valamint az erdőgazdálkodás hosszú távú célja figyelembevételével választható, fakitermelési és erdőfelújítási móddal jellemzett üzemmódot a körzeti erdőtervezés során erdőrészletenként minden esetben meg kell tervezni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott üzemmód lehet:

- a)* vágásos;
- b)* szálaló;
- c)* átalakító; és
- d)* fatermelést nem szolgáló.”

20. §

(1) Az Evt. 23. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A tartamos (fenntartható) erdőgazdálkodási tevékenység tervszerűségét/

a) hosszú távra - tíz évre - szóló körzeti erdőterv (a továbbiakban: körzeti erdőterv),”

/kötelező felhasználásával kell biztosítani./

(2) Az Evt. 23. §-ának (3)-(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A körzeti erdőtervek elkészítéséről, az Adattár működtetéséről a miniszter az Állami Erdészeti Szolgálat (a továbbiakban: Szolgálat) útján gondoskodik.

(4) A körzeti erdőterv és az erdőgazdálkodási terv készítésének részletes szabályait a miniszter rendeletben állapítja meg.”

21. §

(1) Az Evt. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A körzeti erdőterv az adott körzet erdeinek adatait tartalmazó erdőleltár, valamint az erdő rendeltetésének betöltését, folyamatos fenntartásának, szolgáltatásainak, haszonvételeinek, hozadékának biztosítását és javítását, az erdőhöz fűződő közérdek érvényesülését szolgáló adatállomány, valamint hosszú távú erdőállomány-gazdálkodási előírás és iránymutatás.”

(2) Az Evt. 24. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A miniszter állami feladatként gondoskodik a körzeti erdőterv elkészíttetéséről.”

22. §

(1) Az Evt. 25. §-a (1) bekezdésének *a), c), d),* és *f)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/A körzeti erdőterv tartalmazza az adott térségre vonatkozóan/

„*a)* az e törvény hatálya alá tartozó területek ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számát és területét, az erdőtagok és erdőrészek erdőgazdasági azonosítóját, területét, üzemosztályát és rendeltetéseit;”

„*c)* erdőrészenkénti felsorolásban az erdő rendeltetései és üzemmódjának megfelelő erdőfelújítási, erdőnevelési feladatokat, a fakitermelési lehetőségeket és gazdálkodási korlátozásokat;”

„*d)* az erdei haszonvételek lehetséges és javasolt mértékét, gyakorlásának lehetséges és ajánlott módját;”

„*f)* az erdészeti nyilvántartási térképeket.”

(2) Az Evt. 25. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

/(2)A körzeti erdőterv készítése során/

„*a)* törekedni kell a folyamatos erdőborítást biztosító, szálaló, illetve átalakító üzemmód elterjesztésére, az erdőfelújítási feladatok meghatározásánál előnyben kell

részesíteni a természetes (őshonos) és természetközeli erdőtársulások megőrzését és visszaállítását;

b) az erdőnevelési feladatok meghatározásánál gondoskodni kell a természetes elegyfajok megőrzéséről.”

(3) Az Evt. 25. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A körzeti erdőtervek megállapításával egyidejűleg az erdőgazdálkodó üzemterve érvényét veszti.”

23. §

Az Evt. 26. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 26. § (1) Az üzemterv az Állami Erdészeti Szolgálat által az Adattárnak az erdőgazdálkodó működési területére vonatkozó adatait, a gazdálkodási feladatokat és lehetőségeket tartalmazó igazolás.

(2) Az erdőgazdálkodó erdőgazdálkodási tevékenységet csak érvényes üzemterv alapján folytathat.”

24. §

Az Evt. 27. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 27. § Az erdőgazdálkodó nyilvántartásba vétele során az üzemtervet az erdészeti hatóság hivatalból, illetve az erdőgazdálkodó kérelmére, a külön jogszabályban meghatározott szolgáltatási díj ellenében biztosítja.”

25. §

Az Evt. 28. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 28. § (1) Amennyiben az erdő állapotában, vagy a gazdálkodási viszonyokban bekövetkező - az erdő állapotát károsan nem befolyásoló - változás azt indokolttá teszi, az erdészeti hatóság az Országos Erdőállomány Adattár adatainak, előírásainak megváltoztatásáról kérelemre, vagy hivatalból indult eljárás során dönt az érintett szakhatóságok, illetve az érintett minisztérium bevonásával.

(2) Ilyen kérelemnek minősül különösen az Adattártól eltérő adatokat, gazdálkodási feladatokat, haszonvételeket tartalmazó éves erdőgazdálkodási terv jóváhagyásra történő benyújtása.

(3) Az (1) bekezdés szerinti eljárás során hozott jogerős határozat az üzemterv részét képezi, amelynek az Adattáron való átvezetéséről az Állami Erdészeti Szolgálat gondoskodik.”

26. §

(1) Az Evt. 29. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az erdőgazdálkodó köteles éves erdőgazdálkodási tervet készíteni, amelyben - e törvény keretein belül, feladatai és haszonvételi lehetőségei arányosságát is figyelembe véve - maga határozza meg, hogy az üzemtervben az egyes erdőrészekre megállapított feladatait és haszonvételi lehetőségeit melyik évben kívánja végrehajtani, illetve gyakorolni.”

(2) Az Evt. 29. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(4) Az erdőgazdálkodó személyében bekövetkezett változás jóváhagyása esetén az erdészeti hatóság e változást engedélyező határozatában dönt az erdőgazdálkodási terv végre nem hajtott részének jóváhagyásáról is.

(5) Az erdészeti hatóság által az éves erdőgazdálkodási terv jóváhagyása ügyében hozott közigazgatási határozatok fellebbezéssel nem támadott rendelkezései tekintetében beáll a jogerő, ha a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak csak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.”

27. §

(1) Az Evt. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az erdőgazdálkodás országos szintű szabályozása érdekében a miniszter állami feladatként működteti az Adattárat.”

(2) Az Evt. 31. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *e)-f)* ponttal egészül ki:

/Az Adattár tartalmazza: /

„*a)* az erdőrészek 25. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontjai szerinti erdőtervi adatait; valamint a *c)* pont szerinti erdőtervi lehetőségeket, illetve előírásokat;”

„*e)* az erdészeti nyilvántartási térképeket;

f) a 28. § (1) bekezdés szerinti változásokat.”

(3) Az Evt. 31. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az Adattárban a (2) bekezdés *b)* és *c)* pontja szerinti változásokat folyamatosan át kell vezetni.”

28. §

Az Evt. 32. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A miniszter az Adattár adatai alapján évenként tájékoztatót tesz közzé az ország erdőállományának helyzetéről.”

29. §

Az Evt. 35. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A termőhelynek megfelelő őshonos fafajokból álló erdő kétszáz méteres környezetében agresszíven terjedő idegenhonos fafajokkal az erdészeti hatóság által előírt feltételekkel és csak akkor végezhető erdőtelepítés, ha a termőhelyi feltételek azt különösen indokolttá teszik.”

30. §

Az Evt. 37. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 37. § (1) A fásítás-telepítés tervének a 36. § (1) bekezdésének *a)*, *c)* és *e)* pontjaiban meghatározott adatokat kell tartalmazni. A fásítások telepítését - a telepíteni kívánt fafajok megnevezésével - előzetesen be kell jelenteni az erdészeti hatóságnak.

(2) Az erdészeti hatóság a fásítás telepítését feltételhez kötheti, megtilthatja, illetve a bejelentés nélkül, vagy tiltás ellenére létesített fásítás felszámolását elrendelheti.”

31. §

Az Evt. 38. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az engedély nélkül telepített erdő, illetve a 37. § (2) bekezdése szerint létesített fásítás teljes, vagy részleges felszámolását az erdészeti hatóság abban az esetben rendelheti el, ha annak faállománya a termőhelyre, vagy a környező erdőterületekre káros hatással lenne, illetve sérti a 35. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.”

32. §

Az Evt. 39. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az erdőtelepítés a befejezetté nyilvánítás előtt, vagy a befejezést követő öt éven belül bármilyen okból megghiúsul, az erdőgazdálkodó a telepítést nem folytatja és ez által a telepítéssel érintett terület nem minősül erdőterületnek, a területet fásításként, vagy mezőgazdasági területként az erdészeti hatóság a talajvédelmi hatóság hozzájárulásával engedélyezheti. Ez esetben az erdőművelési ágnak az ingatlan- nyilvántartásban való megváltoztatása nem minősül a 65. § *b)* pontja szerinti mezőgazdasági művelésbe vonásnak.”

33. §

Az Evt. 41. §-a a következő (3)-(5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)-(4) bekezdés számozása (6)-(7) bekezdésre változik:

„(3) Ahol a termőhelynek megfelelő őshonos fafajok magról történő természetes felújításának feltételei adottak, azt kell alkalmazni. A termőhelynek megfelelő őshonos fafajokból álló erdővel közvetlenül határos erdőterületen agresszíven terjedő idegenhonos fafajokkal történő erdőfelújítást lehetőség szerint kerülni kell.

(4) Mesterséges erdőfelújítás esetén csak az üzemtervben előírt célállománynak megfelelő fafajú és a külön jogszabályban meghatározott minőségű szaporítóanyagot szabad felhasználni.

(5) A véghasználat befejezését követően, továbbá ha az erdő faállománya összefüggően ötezer négyzetmétert meghaladó területen bármilyen okból kipusztult, vagy kitermelésre került, illetve a faanyagtermelést szolgáló erdőrészletben a fák koronavetülete által fedett terület hatvan százalék alá csökken, az erdőgazdálkodónak az erdőfelújítást két éven belül meg kell kezdenie és azt a miniszter által rendeletben meghatározott határidőre be kell fejeznie.”

34. §

Az Evt. 44. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 44. § (1) Ha az erdő faállományának eredete, fajösszetétele és szerkezete nem a termőhelyi adottságoknak megfelelő természetközeli állapotú, úgy az erdőfelújítás és erdőnevelés során a megfelelő állapotú erdő kialakítására törekedni kell (a továbbiakban: erdőszerkezet átalakítás).

(2) Az erdőszerkezet átalakítása a természetközeli erdőgazdálkodási módszerek elterjedését, egyúttal az erdők természetességének, biodiverzitásának, stabilitásának fokozását szolgálja.

(3) A körzeti erdőtervben, vagy az erdészeti hatóság határozatában foglaltaknak megfelelő erdőszerkezet átalakításért az erdőgazdálkodó a külön jogszabályban meghatározott módon és feltételekkel állami támogatást vehet igénybe. A támogatásnál előnyben kell részesíteni a természetközeli erdőtársulások visszaállítását.

(4) Erdőszerkezet átalakításnak minősül:

- a) ültetvény erdőből ültetvényszerű, átmeneti, vagy természetszerű erdő,
- b) ültetvényszerű erdőből átmeneti, vagy természetszerű erdő,
- c) származék, vagy rontott erdőből átmeneti erdő, vagy természetszerű erdő,
- d) átmeneti erdőből természetszerű erdő
- e) természetszerű erdőből természeteshez közel álló erdő

létrehozása.”

35. §

Az Evt. 50. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:
/Tilos erdőterületen/

„*a*) legeltetni és makkoltatni, kivéve a külön jogszabály szerint létrehozott agrár-erdészeti rendszerek erdőterületén,”

36. §

Az Etv. 52. §-a a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (5)-(6) bekezdés számozása (6)-(7) bekezdésre változik:

„(4) Az erdőben folytatott szakszerűtlen gazdálkodás következtében az erdőterülettel szomszédos mezőgazdasági vagy egyéb rendeltetésű területek erdőből továbbterjedő károsítása esetén az erdőgazdálkodónak kell gondoskodnia a kár okának megszüntetéséről.

(5) Az (1)-(3) bekezdésben foglaltak be nem tartása miatt az erdő talajában keletkezett kár megszüntetéséről az erdőgazdálkodó haladéktalanul köteles gondoskodni. Az erdőgazdálkodó az (1) bekezdésben foglaltak szerint minden esetben köteles a helyreállításról gondoskodni, a (2)-(3) bekezdések szerinti esetben pedig csak akkor, ha a kár neki felróható okból következett be. Amennyiben a (2)-(3) bekezdések szerinti károkozás nem az erdőgazdálkodónak róható fel, az erdőgazdálkodó köteles a károsítás további folytatását megakadályozó intézkedések megtételére, így az illetékes rendőri- vagy környezetvédelmi szerv felé feljelentést, illetve bejelentést tenni. Ennek elmulasztása az erdőgazdálkodási szabályok megsértésének minősül.”

37. §

Az Evt. 59. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az erdei életközösség védett fajai fennmaradásának és fejlődésének biztosítása érdekében az erdészeti hatóság - a természetvédelmi hatóság megkeresése alapján - korlátozhatja, vagy megtilthatja az erdőterületen az elhalt, fekvő fa és gally gyűjtését.”

38. §

(1) Az Evt. 60. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az erdőterületen fakitermelést az üzemtervi előírásokkal összhangban is csak az erdészeti hatóság engedélye alapján lehet végezni.”

(2) Az Evt. 60. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A fakitermelés módja lehet/

„d) véghasználati fakitermelés: a természetes úton magról történő felújulásra nem alkalmas, vagy nem a termőhelynek megfelelő faállomány letermelése (a továbbiakban: tarvágás), valamint a termőhelynek megfelelő és magról történő természetes felújulásra alkalmas faállományban végzett fakitermelés (a továbbiakban: felújító vágás), valamint a más célú igénybevételre kerülő erdőterület faállományának letermelése;”

39. §

(1) Az Evt. 66. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)-(3) bekezdés számozása (3)-(4) bekezdésre változik:

„(1) Az erdőterület igénybevételéhez - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - az erdészeti hatóság előzetes engedélye szükséges. Az erdőterületet kizárólag az engedélyben meghatározott célra lehet igénybe venni.

(2) Az erdőterület igénybevételére kiadott engedély, ha az igénybevételre öt éven belül nem kerül sor, érvényét veszti. Az erdészeti hatóság határozatában az engedély érvényességére öt évnél rövidebb időt is megállapíthat.”

(2) Az Evt. 66. §-a a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az erdő igénybevétele ügyében minden esetben be kell szerezni az építésügyi szakhatóság jóváhagyott településrendezési terveken alapuló állásfoglalását.

(6) Az erdőterület igénybevétele iránti kérelem ügyében a kérelemhez csatolni kell a tulajdonos hozzájárulását, vagy ennek hiányában, az igénybevétel céljára vonatkozó, más jogcímen fennálló rendelkezési jogot igazoló okiratot.”

40. §

Az Evt. 67. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az elvi hozzájárulást meg kell kérni abban az esetben, amikor nyomvonalas létesítmény, bányatelek kialakítása vagy erdőterület belterületbe vonása miatt az erdőterület igénybevételére várhatóan öt éven belül sor kerül.”

41. §

Az Evt. 69. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 69. § (1) Erdőterületet termelésből kivonni kivételes esetben, a közérdekkel összhangban és csak akkor lehet, ha az erdőterületre tervezett létesítmény elhelyezésére vagy tevékenység gyakorlására az adott térségben nem található más arra alkalmas földterület. Az ügyfélnek a kérelemben indokolnia kell azt, hogy ez utóbbi fennállását mire alapozza.

(2) Amennyiben az igénybevétel célja olyan tevékenység, amelynek folytatásával kapcsolatos adatokat állami szerv nyilvántartása tartalmaz, az erdészeti hatóságnak e szervet szakvélemény adása céljából meg kell keresnie.

(3) Amennyiben a településrendezési terv elfogadása ügyében törvényességi felülvizsgálat folyik, vagy a tervet kihirdető önkormányzati rendelet ellen eljárás van folyamatban, az erdészeti hatóság a saját eljárását felfüggeszti.

(4) Az erdészeti hatóság az igénybevétel hatásának mértékétől függően megkeresi a területrendezési hatóságot, és tájékoztatást kér az igénybevételre tervezett területre vonatkozó területfejlesztési- és területrendezési tervek előírásairól.”

42. §

Az Evt. 70. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az időlegesen más célra hasznosított területen - a határidő lejártát követően - az igénybe vevő az erdészeti hatóság határozatában foglaltak szerint köteles gondoskodni az erdőterület erdőgazdálkodási tevékenységbe történő visszaállításáról, valamint az erdő talajának erdőgazdálkodási termelés céljára történő alkalmassá tételéről.

43. §

Az Evt. 71. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (2) bekezdéssel egészül ki és a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre változik:

„(1) Amennyiben az erdőterületnek a rendeltetésszerű használatot akadályozó igénybevételére kerül sor, és ezáltal az erdőterületen - legfeljebb öt évig - hat méternél szélesebb és ötezer négyzetméternél nagyobb összefüggő területen faállomány nem tartható fenn, akkor az erdőterület időleges igénybevétele esetére megállapítható erdővédelmi járulékot kell a külön jogszabály szerinti számlára befizetni.

(2) Ha az erdőterület rendeltetésszerű használatának az (1) bekezdés szerinti akadályozására öt évet meghaladóan kerül sor, az igénybevételért az erdőterület termelésből való kivonása esetére meghatározott erdővédelmi járulékot kell megfizetni.”

44. §

Az Evt. 72. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 72. § (1) Az erdőterület engedély alapján történő igénybevétele esetén nem kell erdővédelmi járulékot fizetni, ha az igénybevevő - az erdészeti hatóság határozata szerinti határidőre - az igénybe vett erdőnek megfelelő területű őshonos főfafajú erdőt telepít (a továbbiakban: csereerdősítés).

(2) A csereerdősítés tervezésére az erdőtelepítés, egyéb feltételeire - az állami illetve közösségi támogatás kivételével - az erdőfelújítás szabályai vonatkoznak.

(3) Nem kell erdővédelmi járulékot fizetni, amennyiben az erdő területét erdészeti létesítmény elhelyezésére, vagy a hullámtéri véderdőt árvízvédelmi célokra vették igénybe.

(4) Az erdészeti hatóságnak csereerdősítést kell előírnia, ha az adott térségben az erdőterület csökkenésének tilalmáról külön jogszabály rendelkezik.”

45. §

Az Evt. a 71. § után a következő 72/A. §-sal és megelőző alcímmel egészül ki:

„Erdőterület engedély nélküli igénybevétele

Evt. 72/A. (1) Erdőterület engedély nélküli igénybevétele minősül, ha az erdőterületet engedély nélkül, engedélytől eltérő módon vagy mértékben, illetve az engedélyben foglaltaktól eltérő célra veszik igénybe.

(2) Erdőterület engedély nélküli igénybevétele esetén az igénybevevő az erdészeti hatóság határozata alapján a 3. számú melléklet B. 3. pontja szerint megállapított erdővédelmi bírságot köteles fizetni.

(3) Erdőterület engedély nélküli, vagy attól eltérő igénybevétele esetén az erdészeti hatóság határidő kitűzésével határozatban kötelezi az igénybevevőt a terület erdőművelési ágának és az erdei életközösségnek a helyreállítása érdekében szükséges intézkedésekre (a továbbiakban: helyreállításra), továbbá az erdővédelmi járulék- és bírság megfizetésére.

(4) A kötelezett a helyreállítás elvégzését köteles az erdészeti hatóságnak bejelenteni. Az erdészeti hatóság határozatban dönt a helyreállítás elfogadásáról, vagy újabb határidő megjelölésével a helyreállítás érdekében szükséges további munkák elvégzését írja elő.

(5) a helyreállítási kötelezettség alól kérelemre a minisztérium - az erdészeti hatóság javaslata figyelembevételével - indokolt esetben felmentést adhat. Felmentés esetén a minisztérium rendelkezik a fizetendő erdővédelmi járulékról és bírságról, indokolt esetben a csereerdősítés elrendeléséről. A felmentés iránti kérelemhez csatolni kell a tulajdonosok hozzájárulását tartalmazó okiratot. A minisztérium döntésével szemben a határozat kézhezvételét követő 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető.”

46. §

(1) Az Evt. 73. §-ának megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az erdőterület művelési ágának megállapítása”

(2) Az Evt. 73. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/a nem erdőművelési ágban nyilvántartott, a miniszter által rendeletben meghatározott erdei fafajok megtelepülésével beerdősült földterületre:/

„c) az állam tulajdonában lévő művelés alól kivettként nyilvántartott terület erdő művelési ágba vonásához az a)-b) pontokban foglalt engedélyeken kívül a honvédelmi, határrendészeti és nemzetbiztonsági érdek fennállása esetén az érintett miniszter előzetes hozzájárulása is szükséges.

(3) Az Evt. 73. §-a a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A földhivatal az erdőterület művelési ágának bejegyzéséről szóló határozatát köteles tájékoztatásul az illetékes erdészeti hatóságnak megküldeni.

(6) Az erdészeti hatóság által a (2) bekezdés a) pontja alapján a földhivatalhoz intézett megkeresést a 2004. évi CXL. törvény 94. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott megkeresésnek kell tekinteni.”

47. §

Az Evt. 74. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)-(3) bekezdés számozása (3)-(4) bekezdésre változik:

„(2) Az erdészeti hatóság az erdőterület megosztása iránti hozzájárulását nem tagadhatja meg, ha:

a) az újonnan kialakítandó földrészletek közúton, vagy erdészeti magánúton megközelíthetők és szélességük átlagosan a harminc métert eléri, továbbá

b) a megosztással ültetvény és ültetvényszerű erdők esetében másfél hektárnál, egyéb esetekben három hektárnál kisebb földrészlet nem keletkezik.”

48. §

(1) Az Evt. 80. §-ának megelőző alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:
„Az erdőterület üdülés, sportolás és kirándulás céljából történő látogatása”

(2) Az Evt. 80. §-ának (1)–(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § kiegészül a következő (3) bekezdéssel egészül ki és a jelenlegi (3)-(4) bekezdés számozása (4)-(5) bekezdésre változik:

„(1) Az erdőterületen - annak rendeltetésétől függetlenül - üdülés, sportolás és kirándulás céljából gyalogosan bárki saját felelősségére ott tartózkodhat, melyet az erdőgazdálkodó túrni köteles, kivéve ha az arra jogosult a látogatás korlátozását az e törvényben foglaltak alapján elrendelte. A fokozottan védett természeti területen levő erdőben való tartózkodásra a természetvédelmi jogszabályok az irányadók.

(2) Aki az erdőterületen az (1) bekezdésben meghatározott célból tartózkodik, a törvény alkalmazásában az erdőterület látogatója.

(3) Az erdőgazdálkodó és az erdő tulajdonosa az erdő látogatójától a látogatásért díjat nem kérhet, azonban jogosult ténylegesen felmerült kárának és költségének megtérítésére.”

49. §

Az Evt. 81. §-ának bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 81. § Az erdőterület üdülési, illetőleg sportolási és kirándulási célból - a kijelölt út kivételével - nem vehető igénybe, amennyiben az”

50. §

Az Evt. 82. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az erdőterületen való üdülést, sportolást, kirándulást szolgáló építmények, berendezések létesítését és fenntartását az állam külön jogszabályban meghatározott módon és feltételekkel támogatja.”

51. §

Az Evt. 86. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (4) bekezdéssel és a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) Az erdőgazdálkodó köteles az erdészeti szakszemélyzet igénybevételét, vagy annak személyében bekövetkezett változást az erdészeti hatóságnak 8 napon belül bejelenteni.

(4) Amennyiben az erdőgazdálkodó az erdészeti szakszemélyzet igénybevételére vonatkozó kötelezettségének az erdészeti hatóság felhívására nem, vagy nem a törvényben foglalt feltételek szerint tesz eleget, erdőgazdálkodói jogosítványait nem gyakorolhatja.”

52. §

Az Evt. 87. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 87. § Az erdészeti szakszemélyzet feladatai különösen:

a) az erdőgazdálkodó részére annak jogai gyakorlása és kötelezettségei teljesítése érdekében legjobb tudása szerint a szakmai ismeretekről tájékoztatást adni,

b) az erdőgazdálkodó képviselétéről - annak meghatalmazása esetén - gondoskodni a helyszíni szemléken, hatósági bejárásokon,

c) az erdészeti hatósággal való kapcsolattartása során tudomására jutott, az erdőgazdálkodót érintő tényekről, adatokról azt haladéktalanul tájékoztatni,

d) az erdő fennmaradását, fejlődését veszélyeztető állapotról, eseményről való tudomásszerzést követően az erdőgazdálkodót és az erdészeti hatóságot haladéktalanul értesíteni, illetve a veszély elhárításában a tőle elvárható módon közreműködni.

53. §

Az Evt. 88. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 88. § (1) Az erdészeti szakszemélyzet e feladatokat ellátó tagja a működési helye szerint illetékes erdészeti hatóság előtt esküt tesz. Az eskü letételét követően az erdészeti hatóság az erdészeti szakszemélyzet tagját nyilvántartásba veszi, részére szolgálati igazolványt és azzal azonos sorszámú jelvényt, valamint hitelesített szolgálati naplót ad át.

(2) Amennyiben az erdészeti szakszemélyzet az erdőgazdálkodó képviselőjére jogosult, az erdészeti hatóság a helyszíni szemlékről, hatósági ellenőrzésekről szóló értesítést részére is köteles továbbítani.

(3) Amennyiben az erdészeti szakszemélyzet tagja a rá vonatkozó szabályokat - az erdészeti hatóság figyelmeztetése ellenére ismételten - súlyosan megszegi, illetve az erdőgazdálkodó felé nem a tőle elvárható gondossággal jár el, az erdészeti hatóság hivatalból, vagy az erdőgazdálkodó kérelmére őt a nyilvántartásból törli és a szolgálati igazolvány, jelvény és a szolgálati napló visszaadására kötelezi. Az erdészeti hatóság e döntésének végrehajtásáról értesíti azokat az erdőgazdálkodókat, akik az erdőgazdálkodói nyilvántartás szerint az érintett erdészeti szakszemélyzetet vették igénybe.

(4) A (3) bekezdésben foglalt intézkedés esetén az érintett személy az intézkedést követő két éven belül nem vehető ismét nyilvántartásba.

54. §

Az Evt. 89. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 89. § (1) Az erdészeti szakszemélyzet tagját tevékenységének gyakorlása során - mint közfeladatot ellátó személyt - megilleti a Büntető Törvénykönyvben meghatározott büntetőjogi védelem.

(2) Az erdészeti szakszemélyzet tagja - az erdőgazdálkodó megbízása alapján - jogosult az erdő őrzésével, valamint az erdészeti termékek származásának ellenőrzésével összefüggő feladatok ellátására.”

55. §

(1) Az Evt. 92. §-a (1)-(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az erdészeti igazgatással összefüggő egyes irányítási, szervezési, valamint hatósági feladatokat

a) a miniszter,

b) a minisztérium (országos erdészeti hatóság),

c) az Állami Erdészeti Szolgálat

látja el.

(2) Az erdészeti igazgatási feladatokat ellátó személyek részére igazolványt és egyenruhát, a hatósági feladatokat ellátó személyek részére az igazolvánnyal azonos sorszámú szolgálati jelvényt is biztosítani kell.”

(2) Az Evt. 92. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(4) Az erdészeti igazgatással összefüggő hatósági feladatokat, amennyiben e törvény másként nem rendelkezik:
 a) első fokon az Állami Erdészeti Szolgálat a területi igazgatóságai útján,
 b) másodfokon a minisztérium látja el.”

56. §

Az Evt. 94.§-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
 „Evt. 94. § Az Állami Erdészeti Szolgálat az erdőgazdálkodással kapcsolatos ellenőrzési, pénzügyi, elszámolási feladatok ellátása során gondoskodik a tulajdoni formák (az állami, önkormányzati és magántulajdon) szerinti elkülönítés lehetőségeiről.”

57. §

Az Evt. 97. §-ának a) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
/A miniszter irányítási, szervezési feladatkörében/
 „a) gondoskodik a Nemzeti Erdőprogram (NEP) megalkotásáról, amelynek során kidolgozza az erdőgazdálkodási tevékenység hosszú távú fejlesztési irányelveit, elkészíti, és közzé teszi a NEP éves feladatterveit, továbbá gondoskodik az azokban foglalt erdészeti célkitűzések megvalósításáról;”
 „c) a Nemzeti Erdőprogrammal összhangban kidolgozza az erdőgazdálkodási tevékenységgel összefüggő támogatások rendszerét, és gondoskodik a támogatások jogszabályban foglaltak szerinti felhasználásáról;”

58. §

Az Evt. 98. §-ának megelőző alcíme, valamint a § bevezető szövege és a) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az Állami Erdészeti Szolgálat feladatai

Evt. 98. § Az Állami Erdészeti Szolgálat ellátja az erdészeti igazgatással összefüggő hatósági-, erdőleltározási, hosszú távú tervezési-, valamint a miniszter által meghatározott szervezési és irányítási feladatokat, így különösen:

a) gondoskodik a körzeti erdőtervek készítéséről, a 24. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az üzemtervek kiadásáról;”

59. §

Az Evt. 99. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki.

„(4) Az Országos Erdészeti Tanács a tagjai többségének kezdeményezésére, a (3) bekezdés *a)–c)* pontjaiban meghatározott kérdésekben a miniszter felkérése nélkül is javaslatot dolgozhat ki, és az elnök útján azt a miniszter elé terjesztheti.”

60. §

Az Evt. 100. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 100. § Az Országos Erdészeti Tanács tagjait az illetékes kormányzati, az erdőtulajdonosok, erdőgazdálkodók érdekképviselői és más szakmai szerveinek indítványozására, valamint a tudomány képviselői javaslatára a miniszter kéri, illetve menti fel és gondoskodik az Országos Erdészeti Tanács működtetési feltételeiről.”

61. §

(1) Az Evt. a 101. §-ának megelőző főcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

*/XII. Fejezet/
„AZ ERDŐFENNTARTÁSI JÁRULÉK, AZ ERDŐVÉDELMI JÁRULÉK,
AZ ERDŐGAZDÁLKODÁSI BÍRSÁG ÉS AZ ERDŐVÉDELMI BÍRSÁG”*

(2) Az Evt. 101. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az erdőgazdálkodó az általa kitermelt bruttó fatérfogat mennyisége után a véghasználatok, valamint a növedékfokozó gyérítések esetében az *1. számú mellékletben* foglalt mértékek szerint erdőfenntartási járulékot köteles a külön jogszabályban meghatározott számlára befizetni.”

62. §

Az Evt. 101. § után a következő 101/A. §-sal, és megelőző alcímmel egészül ki:

„Az erdővédelmi járulék

Evt. 101/A. § (1) Az erdőterület igénybevételének engedélyezése esetén az igénybevételre jogosult az erdészeti hatóság határozata alapján, a *2. számú melléklet* szerint meghatározott erdővédelmi járulékot köteles fizetni

(2) Engedély nélküli, vagy engedélytől eltérő igénybevétel esetén az igénybevevő az erdővédelmi járulékon felül a *3. számú melléklet* szerint meghatározott erdővédelmi bírságot is köteles fizetni.

(3) A külön jogszabályban megjelölt számlára fizetendő erdővédelmi járulék és az erdővédelmi bírság összegét, megfizetésének módját és határidejét az erdészeti hatóság határozatban állapítja meg.”

63. §

(1) Az Evt. 102. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege, valamint a bekezdés *c)-f)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Evt. 102. § (1) Az erdőgazdálkodó az erdészeti hatóság határozata alapján a 3. számú melléklet A. pontja szerint meghatározott erdőgazdálkodási bírságot köteles a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül a külön jogszabályban meghatározott számlára befizetni, ha”

„*c)* megszegi a törvény 50. §-a (1) bekezdésének *a)-c)* pontjában, az 52.§-a (5) bekezdésében, valamint a 79. § (1) bekezdésben foglalt rendelkezést, elmulasztja a jogszabályokban határidőre előírt, az erdészeti hatóság részére történő bejelentési kötelezettséget, vagy bejelentésében a valóságtól jelentősen eltérő adatokat, állapotot közöl;

d) ha az erdő faállományának szerkezetét, egészségi állapotát károsan befolyásoló módon hajtja végre az állomány nevelését; vagy a szálalást;

e) túllépi az erdő felújítására a jogszabályban, vagy az erdészeti hatóság határozatában megállapított határidőt,

f) az erdő felújítását nem az engedélyezett módon hajtja végre, továbbá az erdő fenntartása vagy védelme érdekében szükséges beavatkozás elmulasztásával kárt okoz.”

(2) Az Evt. 102. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő (3)-(4) bekezdéssel:

„(2) A 102. § (1) bekezdésében foglalt erdőgazdálkodási bírságok összegét az okozott kár mértékének figyelembevételével kell megállapítani. A bírságot a cselekmény folytatása vagy újbóli elkövetése esetén ismételten ki lehet szabni.

(3) Amennyiben az erdőgazdálkodó, vagy annak hiányában az erdő tulajdonosa erdejében engedély nélkül, de az üzemtervében, illetve a körzeti erdőtervben meghatározott, vagy attól eltérő, de az erdészeti hatóság megítélése szerint az erdő fennmaradását, fejlődését súlyosan nem veszélyeztető módon és mértékben végzett fakitermelést, egyszeri alkalommal kérelmezheti az engedély nélküli fakitermelésért megállapítható erdőgazdálkodási bírság hetvenöt százalékanak megfizetése alóli mentesítését. Kérelméhez köteles csatolni a végrehajtott fakitermelésről az Adattár módosításához szükséges adatokat. A mentesítésről és az erdőfenntartási járulék megfizetéséről az erdészeti hatóság határozatban dönt.

(4) A 2004. évi CXL. törvény 113. § (1) bekezdésben meghatározott különös méltánylást érdemlő körülmény fennállása esetén az erdészeti hatóság az erdőgazdálkodási bírság összegét a (3) bekezdésben nem szabályozott esetben - kérelemre - legfeljebb ötven százalékos mértékig mérsékelheti és részletekben való

megfizetését engedélyezheti. A bírság részletetekben való megfizetésének engedélyezése esetén a részletfizetés időtartama legfeljebb három év lehet.”

64. §

(1) Az Evt. 103. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Erdővédelmi bírságot köteles fizetni:

a) aki az erdőterületet engedély nélkül, vagy engedélytől eltérően igénybe veszi;

b) az 58. § a)-b) pontjai szerinti erdei haszonvételeket engedély nélkül, illetve engedélytől eltérően végző, az adott erdőterületen erdőgazdálkodónak nem minősülő személy;

c) az erdő látogatója, amennyiben megszegi az erdő védelmére, az 58. § d)-f) pontjában foglalt haszonvételek gyakorlására, valamint az erdő látogatására vonatkozó, a 80-82. §-okban megállapított előírásokat.”

(2) Az Evt. 103. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdés szerinti bírság folyamatos károkozás esetén évenként ismételten kiszabható.

(5) Az erdővédelmi bírság összegét a 3. számú melléklet B. pontja figyelembevételével kell megállapítani.

(6) A 2004. évi CXL. törvény 113. § (1) bekezdésben meghatározott különös méltánylást érdemlő körülmény fennállása esetén az erdészeti hatóság – kérelemre – az (1) bekezdésben foglalt cselekményekért meghatározott erdővédelmi bírság összegét legfeljebb annak ötven százalékáig mérsékelheti, illetve legfeljebb egy évre részletfizetést engedélyezhet.”

65. §

Az Evt. 103/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„Evt. 103/A. § A határidőre meg nem fizetett erdőfenntartási és erdővédelmi járulék, az erdőgazdálkodási és erdővédelmi bírság adók módjára behajtandó köztartozás, melyet késedelmes megfizetése esetén a külön törvényben meghatározott kamattal növelten kell megfizetni.”

66. §

Az Evt. 106. §-a (1) bekezdésének 1., 3. és 13. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/Felhatalmazást kap a miniszter, hogy a törvény végrehajtásával kapcsolatos részletes szabályokat, így különösen/

„1. az erdőt és fásítást alkotó fafajok jegyzékét, ezen belül a Magyarországon idegenhonosnak (nem őshonosnak) és agresszíven terjeszkedőnek minősülő fafajok jegyzékét,”

„3. a körzeti erdőterv és az erdőgazdálkodási terv készítésének részletes szabályait,”

„13. az erdőfenntartási járulék, az erdővédelmi járulék, az erdőgazdálkodási bírság és az erdővédelmi bírság megfizetésének részletes szabályait,”
/rendeletben határozza meg./

67. §

Az Evt. e törvény 2-3. számú mellékletei szerint 2-3. számú mellékletekkel egészül ki, egyidejűleg az Evt. eredeti mellékletének helyébe e törvény 1. számú melléklete lép.

Záró rendelkezések

68. §

(1) Ez a törvény a kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Evt. 8. § (1) bekezdésének *c)* pontja, 13. § (5)–(7) bekezdése, 15. § (2) bekezdése, 17. § (3) bekezdésének *c)* pontja, 18. § *d), e)* pontja, 23. § (1) bekezdésének *b)* pontja, 30. §-a, 67. § (2) bekezdése, 68. § (3) bekezdése, 70. § (2), (4), (5) bekezdése, 102. § (1) bekezdésének *g)* pontja.

(3) E törvény 6. §-ának - az Evt. 6. § (1) bekezdés *d)* pontját módosító - rendelkezését azokra a faültetvényekre kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatályba lépése után telepítenek.

(4) E törvény 46. §-ának - az Evt. 73. § (2) bekezdés *c)* pontját módosító - rendelkezését azokra a beerdősült földterületekre kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatálybalépése napján művelés alól kivettként tartanak nyilván.

69. §

E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatal létesítéséről és egyes hatáskört megállapító jogszabályi rendelkezések módosításáról szóló 1991. évi VII. törvény 2. §-a a következő *i)* ponttal egészül ki:

/A hivatal ellátja a jogszabályban hatáskörébe utalt agrárigazgatási feladatokat, különösen/

„i) a fás szárú energianövények telepítésének, fenntartásának, nyilvántartásának, megszüntetésének engedélyezésével kapcsolatos igazgatási feladatokat.”

1. számú melléklet atörvényhez
„1. számú melléklet az 1996. évi LIV. törvényhez

Az erdőfenntartási járulék mértéke

Tájegység, Állami Erdészeti Szolgálat területi szerve	Tölgy és bükk	Akác	Cser	Többi kemény lomb fafaj csoport	Lágy lomb	Fenyők
(a továbbiakban: ÁESz.)	Ft/bruttó m³					
I. Északi közép-hegység - Budapesti ÁESz. - Eгри ÁESz. - Miskolci ÁESz.	1100	400	400	600	450	800
II. Nagyalföld - Budapesti ÁESz. - Debreceni ÁESz. - Kecskeméti ÁESz.	800	500	400	600	600	400
III. Dél-Dunántúl - Kaposvári ÁESz. - Pécsi ÁESz.	1300	500	600	700	600	700
IV. Nyugat-Dunántúl - Szombathelyi ÁESz. - Zalaegerszegi ÁESz.	1300	550	600	700	600	800
V. Kisalföld - Szombathelyi ÁESz.	1000	500	500	600	600	700
VI. Közép-Dunántúl - Budapesti ÁESz. - Veszprémi ÁESz.	1100	500	600	600	450	700

”

2. számú melléklet a ... törvényhez
(„2. számú melléklet az 1996. évi LIV. törvényhez)

Az erdővédelmi járulék mértéke

1. Erdőterület termelésből való kivonásáért
 - a) védelmi, egészségügyi-szociális, turisztikai, valamint oktatási-kutatási rendeltetésű erdő esetén: hárommillió Ft/ha;
 - b) gazdasági rendeltetésű erdő esetén: kétmillió Ft/ha;
 - c) megyei jogú város közigazgatási területén: az a) és b) pontban foglaltak másfélszerese;
 - d) Budapest főváros, illetve az agglomeráció területén: az a) és b) pontban foglaltak kétszerese.

2. Erdőterület mezőgazdasági művelésbe vonásáért
 - a) meghatározóan őshonos fafajokból álló, vagy védelmi rendeltetésű erdő esetén: kétmillió Ft/ha;
 - b) egyéb esetben: ötszázezer Ft/ha.

3. Erdőterület időleges igénybevételéért kétszázezer Ft/ha/év.

4. Az erdőgazdálkodás célját közvetlenül szolgáló földterület igénybevétele esetén a gazdasági rendeltetésű erdőterület igénybevételére megállapítható erdővédelmi járulék felét kell fizetni.”

3. számú melléklet a ... törvényhez
„3. számú melléklet az 1996. évi LIV. törvényhez

Az erdőgazdálkodási bírság és az erdővédelmi bírság mértéke

A. Az erdőgazdálkodási bírság:

1. A 102. § (1) bekezdésének *a)* és *b)* pontja alapján az engedély nélkül, vagy attól eltérően kitermelt faanyag után köbméterenként ötezertől tízezer forint.

2. A 102. § (1) bekezdésének *c)* pontja alapján:

a) az 50. § (1) bekezdésének *a)* pontjában foglaltak megszegése esetén az érintett terület után hektáronként ötvenezertől százezer forint;

b) az 50. § (1) bekezdésének *b)* pontjában, valamint a 79. § (1) bekezdésében foglaltak megszegése esetén alkalmanként húszezertől ötvenezer forint;

c) az 50. § (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában foglaltak megszegése esetén alkalmanként húszezertől háromszázezer forint;

d) az 52. § (5) bekezdésében foglaltak megszegése esetén alkalmanként százezertől ötszázezer forint.

3. A 102. § (1) bekezdésének *d)* pontja alapján a szakszerűtlen beavatkozással érintett terület után hektáronként ötvenezertől kétszázezer forint.

4. A 102. § (1) bekezdésének *e)* pontja alapján hektáronként negyvezertől százezer forint.

5. A 102. § (1) bekezdésnek *f)* pontja alapján hektáronként harmincezertől hatvanezer forint.

B. Az erdővédelmi bírság:

1. A 103. § (1) bekezdésének *a)* pontja alapján az engedély nélkül, vagy attól eltérően igénybevett erdőterület után a hektáronként megállapítható erdővédelmi járulék kétszerese.

2. A 103. § (1) bekezdésének *b)* és *c)* pontjai alapján:

a) az 58. § *a)* pontja szerinti haszonvétel engedély nélküli, vagy engedélytől eltérő gyakorlása esetén a kitermelt faanyag után köbméterenként húszezer forint;

b) az 58. § *b)*, *d)*-*f)* pontjai szerinti haszonvételek jogosulatlan gyakorlása, az erdő védelmére, valamint annak látogatására vonatkozó szabályok megsértése esetén alkalmanként ötezertől ötvenezer forint.

3. A 103. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a károsítással érintett terület után hektáronként húszezertől kétszázezer forint, a károsítás mértékétől és ismétlődésétől függően.”

Előterjesztés

Az Európai Unióhoz történt csatlakozásunk és a hazai közigazgatási reform együttesen megkövetelik az erdészeti igazgatás korszerűsítését, amelynek során szükség van a szolgáltató típusú, ügyfélbarát közigazgatási gyakorlat továbbfejlesztésére.

E célok érdekében az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: erdőtörvény) módosításának tervezete három fő területre összpontosul:

- az EU Erdészeti Stratégiájában foglaltak végrehajtására és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletben megfogalmazott új erdészeti intézkedések bevezetésére;

- a hazai erdőtulajdonosok, erdőgazdálkodók esélyegyenlőségének megteremtésére és a magán-erdőgazdálkodás működőképességének javítására;

- az erdészeti szakigazgatás munkájának racionalizálására.

1) Az EU Erdészeti Stratégiájában foglaltak az uniós elvárásoknak megfelelően a nemzeti erdőprogramokon keresztül valósulnak meg, ezért indokolt, hogy a Nemzeti Erdőprogram készítésére és végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket törvényi szintű szabályozás rögzítse. A közösségi Erdészeti Stratégia nemzeti erdőprogramok útján történő folyamatos érvényesítése elvárás az EU részéről, mivel előreláthatóan kötelező jogi aktusokon keresztül közösségi erdészeti politika megfogalmazása nem várható (tervezet 2. §).

2) A 2007-2013. közötti időszakra vonatkozó közösségi rendeletben kiemelt cél a jó környezeti állapot megőrzése, fejlesztése, amelyek megvalósításához elsősorban a természetközeli erdőgazdálkodási módszerekkel végzett fenntartható erdőgazdálkodás alapul szolgál. Ennek érdekében az erdőgazdálkodás szakmai szabályait is korszerűsíteni kell. A természetesség szerinti besorolásra azért van szükség, mert ehhez köthető az erdőszerkezet-átalakítás, amely viszont a természetközeli erdőgazdálkodási módszerek meghatározásához kell (tervezet 5. §).

3) A fáültetvényt indokolt az eddigiéknél jóval egyszerűbb szabályok szerint fásításként kezelni. A tervezet az erdőtörvény hatálya alá nem tartozó, fával borított területeket illetően az uniós gyakorlatot figyelembe véve jár el, amikor 0,5 hektár területhatár, valamint a 20 m szélesség alapul vételével határozza meg azok mértékét. A tanyafásításokat (mivel a tanya területe legfeljebb 0,6 hektár lehet), továbbá az energetikai célú, fás szárú ültetvényeket a törvény hatálya alól kivonja, mivel azok az erdővel szemben támasztott közérdekű célokat nem szolgálják. A tervezet ez utóbbi szabályozással biztosítja az alternatív és megújuló energiahordozók elterjesztésének hatékonyabbá tételéről szóló 63/2005. (VI. 28.) OGY határozat 1.7. pontjának való megfelelést is.

A faültetvény fogalma új tartalmat kap, nem a miniszter által rendeletben meghatározott ún. erdei fafajokból áll és a fásításokra vonatkozó egyszerűbb szabályozások körébe kerül. A jelenleg hatályos törvényi rendelkezés szerint a faültetvények erdőnek minősülnek. Ezen ültetvények esetében azonban nem a faállomány fajösszetétele, a termelés célja és egyéb sajátosságai a fontosak, hanem az, hogy a tulajdonos szabadabban rendelkezzen az ott folytatott gazdálkodásról, mint az egyéb erdőkben. Erre a fajta erdőre tehát az ún. szabad rendelkezésű erdőterület fogalom kerül bevezetésre. Ezeknél lényeges különbség az egyéb erdőkhez képest, hogy azok erdőtelepítési támogatás nélkül létesültek, a tulajdonos szabad rendelkezése szerint kezelhetők, csak az erdő védelmére vonatkozó közérdekű korlátozással érintettek és véghasználatukat követően nincs felújítási kötelezettség.

A javasolt módosítások szerepet játszanak a tulajdonosi öntudaton alapuló felelős gazdálkodási gyakorlat kialakulásában.

Az erdőterület, erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterület és az erdészeti létesítmény meghatározása az erdőtörvény és végrehajtási rendeletének egységesítéséből adódik, illetve új elem a szabad rendelkezésű erdő.

A már szükségtelenné vált erdészeti létesítmények megszüntetése hatósági elrendelésének lehetőségét is indokolt megteremteni. Az erdőben létesített, ún. vadkárelhárító kerítések építésével kapcsolatban mind a vadászatra jogosultak, mind a természetvédelmi szervek részéről megfogalmazásra került, hogy az a vad és egyéb élőlények élőhelyeit szűkíti, mozgásukat akadályozza. Ennek a megítélésére szükséges tehát hatáskört biztosítani a vadászati és a természetvédelmi szakhatóság részére (tervezet 6-9. §).

4) Az erdőgazdálkodó az erdőgazdálkodást érintő közigazgatási jogviszonyban a legfontosabb ügyfél, akinek az erdőgazdálkodás folyamatára meghatározó befolyása van. Az erdőgazdálkodói jogosultság feltételeinek, ezzel kapcsolatban az erdészeti hatóság mérlegelési szempontjainak meghatározása kiemelkedően fontos és az ügyfél-hatóság kapcsolatát alapvetően befolyásolja. E rendelkezések elsősorban a közös tulajdonban lévő erdőkön társulásra kötelezett tulajdonosok szempontjából meghatározó jelentőségűek.

Az erdőgazdálkodói jogok és kötelezettségek szétválasztása azért szükséges, mert ennek alapján lehet különbséget tenni az erdészeti hatóság által nyilvántartásba vett, illetve a nyilvántartásban nem szereplő erdőgazdálkodó között, továbbá így válik egyértelművé az is, hogy az erdőgazdálkodó eleget tesz-e az erdőtörvényben foglalt kötelezettségeinek.

Az erdőre káros hatással bíró kötelezettségek elmulasztása, vagy megsértése esetén szükséges a hatósági beavatkozás az erdő közérdekű szolgáltatásainak biztosítása érdekében. Erre eddig a kijelölt erdőgazdálkodó intézménye volt hivatva, amely azonban számos elszámolási problémát vetett fel, továbbá indokolatlanul korlátozta a tulajdonosok rendelkezési jogát. A tervezet 13. § „A” és „B” változatában a régi kijelölés fenntartása mellett egyaránt új lehetőségként jelenik meg – az erdő védelme, fennmaradása érdekében – a szükséges munkák elvégzésének hatósági elrendelése. Az „A” változat a hatóság által elrendelhető munkákat követően, illetve azzal egyidejűleg megteremti a lehetőséget arra, hogy a miniszter a többségi támogatást megszerezni nem képes, ám aktív gazdálkodást folytatni akaró

tulajdonosok közül jelöljön ki erdőgazdálkodót. A tulajdonosi érdektelenség esetén az állami erdészeti részvénytársaságok, illetve a magán-erdőgazdálkodás beindítása érdekében támogatott erdészeti integrátorok kijelölése lehet indokolt. Szükséges továbbá az elszámolásokra vonatkozó szabályok pontosítása is (tervezet 11-13. §).

5) Az erdészeti hatósági eljárások speciális szabályai egyszerűsödnek a Ket.-tel összhangban, mivel a jelenlegi eljárás szerint az ügyintézés esetenként bonyolult, hosszadalmas, az előírt határidők nehezen tarthatóak. Az erdőgazdálkodás tervezése és végrehajtása során is több egyszerűsítésre nyújt lehetőséget a tervezet.

A körzeti erdőtervvel kapcsolatban megfogalmazásra került, hogy az erdőleltárnak is tekinthető, amelynek alapján az erdészeti ágazat a hazai és a nemzetközi adatszolgáltatási kötelezettségeinek tesz eleget.

Az erdészeti igazgatás terheinek csökkentését jelenti az, hogy az erdőgazdálkodó üzemtervezésre vonatkozó kötelezettsége helyett az üzemtervet az erdészeti hatóság szolgáltatásként, az Adattár kivonataként biztosítja az erdőgazdálkodónak. Megszűnik külön eljárásként az üzemtervtől eltérő gazdálkodás engedélyezése, mivel az éves erdőgazdálkodási terv elbírálása során egyidejűleg erről is dönt az erdészeti hatóság.

Új intézmény az erdőtervezésben és a hatósági gyakorlatban az üzemmód fogalmának bevezetése és alkalmazása, amelynek szintén a természetközeli erdőgazdálkodási módszerek elterjedésénél lesz szerepe (tervezet 14-19. §, 20-28. §).

6) Az erdőterület igénybevételének eseteire vonatkozóan a tervezet bevezeti – a termőföld védelméről szóló törvényben foglaltakhoz hasonlóan – az erdővédelmi járulék intézményét. A járulék mértékének kialakításánál figyelembe veszi azt, hogy az önmagában visszatartó erőt jelentsen az erdőterület igénybe vételére irányuló szándék esetén. Alapelv, hogy az erdő igénybevétele esetén az őshonos fafajokból álló csereerdősítés fogadható el elsősorban. Kivételt jelent az, hogy vízügyi célok érdekében az erdőterület igénybevétele járulék fizetése nélkül engedélyezhető. Ezzel szemben az erdőterület engedély nélküli igénybevétele esetére a tervezet részletes szabályokat fogalmaz meg, illetve a fizetési kötelezettség nagyságrendje remélhetőleg visszatartó erővel bír.

Az erdészeti szakigazgatási munka érzékeny területe az erdőterületek igénybevételének engedélyezése, mivel az erdővel szemben egyidejűleg jelentkező elvárás a védelmi-közjóléti szolgáltatások biztosítása, illetve a gazdasági fejlődés biztosítása, az épített környezet bővítése. A sokszor egymásnak ellentmondó közérdekű elvárások összegezése érdekében meg kell teremteni a lehetőséget, hogy az arra hivatott szakhatóságok, állami szervek e probléma eldöntésében aktívan közreműködjenek (tervezet 39-45. § és 62. §).

7) A tervezet a birtokaprózódás megelőzését szem előtt tartva az erdőterület megosztásának kiegészítő szabályozására tesz javaslatot. Ebben meghatározza azokat az eseteket, amelyeknél az erdészeti hatóság nem tagadhatja meg az erdőterület megosztásának engedélyezését (tervezet 47. §).

8) Az erdészeti munkák tényleges szakirányítását végző erdészeti szakszemélyzet az erdőgazdálkodó és az erdészeti hatóság közötti kapcsolattartás kiemelten fontos szereplője, ezért a rá vonatkozó szabályok részletesebb meghatározása vált szükségessé. E szabályok elsősorban az erdőgazdálkodó érdekeit védik, valamint megteremtik a lehetőséget arra, hogy az erdőt és a tulajdonosi érdeket veszélyeztető magatartás esetén a szakszemélyzet további működési lehetőségét korlátozza, vagy megvonja az erdészeti hatóság (tervezet 51-54. §).

9) A tervezet megteremti továbbá az erdőgazdálkodási jogsértések szakmai súlyát figyelembe vevő differenciált bírságolás feltételeit, egyes esetekben könnyítéssel, más esetben viszont szigorítás előírásával. Az eddigi túl merev bírságolás helyett a szabályozás elve az, hogy a bírságolás inkább visszatartó erővel bírjon, illetve a méltányosság gyakorlása során utólagos jogkövető magatartás esetén az erdészeti hatóságnak lehetősége legyen annak mérséklésére.

Az erdővédelmi bírság alapjául szolgáló tényállások közé kerül az erdőterület engedély nélküli igénybevétele, független attól, hogy azt az erdőgazdálkodó, vagy más személy követte el. Ezzel az erdőgazdálkodási bírság tényállása, illetve annak alkalmazhatósága bővül. A tervezet az illetéktelenek által végzett illegális erdőhasználatokat hatékonyabban szankcionálja, a megnövekedett illegális fakitermelések veszélye miatt (tervezet 61. §, 63-65. §).

A tervezet az erdőtörvény módosításához kapcsolódóan kiegészítő szabályozást tartalmaz a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatal létesítéséről és egyes hatáskört megállapító jogszabályi rendelkezések módosításáról szóló 1991. évi VII. törvény módosítására is, mivel a fás szárú energiaültetvényekkel kapcsolatos hatósági jogkört a jövőben nem az erdészeti hatóságok, hanem a megyei (fővárosi) földművelésügyi hivatalok látják el (tervezet 69. §).

Kérem a Kormányt a kormány-előterjesztés és határozati javaslat elfogadására.

Budapest, 2005. december „.....”

Gráf József
földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter